

REFERAT
HISTORZEN

St. stw. Popielomczyk Stanisław lat 27 żołnierz polny koloniarzy
(poniższym) zeznany.

- 2.) 16 września 39 roku byłem ewakuowany ze Lwowa wraz
ze Szpitalem wojskowym. Chodźły pogłoski że mamy wyjechać do
Rumunii, co potwierdziła fakt że pociąg nasz siedział w kierunku
Tereszczyk. Pogłoski te okazały się jednak nieprawdziwe, gdyż
w Tereszczynach ewakuowano nas z pociągu sanitarnego i zosta-
liśmy umieszczeni pochotkowo w szkole zamienionej na Szpital
a później w Hypochimikowych Domach Oficerskich.
Przyjezd 17 września, siedząc na awionie, samochodami sowieckimi
• zginęły t.p. Odstawili nasz szpital i nie wypracowali nikogo
poza region. Tego dnia 17 na 18 kwietnia rzucili granat nikogo wpro-
wadzie nie zabił, ale skutek był takie że zrzeszyły nad nami, opiekę
wycofowali dywizja i c.k.m. i zakończyli że w ramie najmniejszego
podejrzanego ruchu otworzą ogień. Na grudziądzianie robiły rewiry
i strzelali broń przy tej okazji żadowane maszyny kocimi pościelą
i co im wpadło w rękę i meble i wywozili do Rosji.
Tak zresztą tydzień. 25-go zabawiali nas na pociągu i wywozili
do zdobyciowów a z tamtej maszynami do Homienna Podol.
gdzie było już ponad tysiąc naszych.
- 3.) Za strona brzega było czerwone godzinami, spał każdy gdzie
któ mógł, gdzie mu popadło, na korytarzu czy też na betonie, a znowu
minęły pół tysiąca dni. Przy końcu września zabawiali nas do pociąga
i powiezieli do Równego a z tamtej piechotą odprowadzili do
Zylinia zostawiliśmy umieszczeni w koszarach K. O. P. u po dwu-
dzieściu kilku na jednej sali. Harunski big pod zdechlypsem.
Po kilku dniach zaczęły się pokazywać wury. Była je wiele
gdzie popadło, na starych czy w wygodnych czy też na wilgotnym
piechotce. Krypty te zabiegły okazały się mało skuteczne
grzyby nasz wury jak ciążka cholera i spać nie dały.

Pozyczenie teli nie było najlepsze i „wiara” zdrowe była głodna.

3. 4.) Z Kijowa zostałem wywieziony do Piemonu, tu warunki mieszkaniowe były lepsze i hygiencyne teli się poprawiły gdyby dany ostoż dobreliśmy do m. Lwów. Po pewnym czasie wszyscy znikły.

5.) Wśród nas oczywiście było też kilkunastu Żydów, sporo Białorusów a najwięcej Ukracjów. Ci ostatni wrócić się odgraniczyli od nas jakisi niechęcią, a w niektórych czasach wyjechali od nas i zostali zwolnieni by pilnować polskich jenieców w innych oborach. Tak na ogólny zjazdmy doszło w zgody wszyscy za wyjątkiem oczywiście wyjątków. Człowiekiem który w tym oborze najmniej mi się podobał mu był plutonowy kawodowy z artylerii rynaku Hasilewski. Tam ten stał się jak gdyby prawą ręką naczelnika oboru organizował everything na robotę, pisał w kancelarii i prowadził podobnie szpicował. O honorze tego pana niech zaswiadczy fakt który później przytaczałem. Był mroźny zimowy ranek. Wydziału nadziedziny i tu grupami ciekaliśmy się nas „postażą” i wyproewidziliśmy na robotę. Nagle wśród naczelnika oboru Hasilewski podchodzi do mnie, salutuje i mówi. Tambem stucha. Hasilewski unosiła rękę i chce się przywitać z wrogiem. Naczelnik ręki spostrzegł ale udał się nie widzi. Hasilewski ręka bruzma, a mnie się zdawało że chwila ta nigdy się nie skończy, i taki mnie wtedy ogarnął że golimy bym był za tego sk... schowac się pod ziemię. Kiedy tym przedsięwziętem 10 dni w karceru przy 37 stopniowym mrozie. Przy końcu lutego ja i 100 innych na ubytkanie się od roboty mieliśmy być wywiezionymi do karnego oboru. Pełnego teli dniu ratadowali nas do wagonów i po tygodniowej (!) podróży dojechaliśmy do Radomia pod dworem a tamtaś piechota do Nielsuchowa.

6.) Nielsuchów. Przejechaliśmy w marcu. Obóz był jeszcze niepełnie ogrodzony to teli 14 chłopaków z naszej siły zwierząt.

Dwukrát złapali i tu białorusi pokonali swoją kulturę rozbierając ich do naga i całą noc brzmiali biedacków w piwnicy. (ponad tyle marca 40 roku) Rozmieszcili nas w piwnu pałacu. Organizowali świnie przednie bielawy i warsztaty średzki, krawiecki itd... fryzjernie! Który na rawe smaki. Pobórka roczkowa o 5 tej i o 7 wyjść na robotę. Ponownieże śnieg był, a ponownie błoto robiliśmy na ziemnych robotach od godz 7. do 4 po obiedzie to wiosna w lecie pobudków o 4-tej i praca ponad 12 godz na trawię.

Naczelnik oboru moskal, odnośił się do nas przyjubnie, komunistów nienawidził z całego duzy, i Tydzień z jeniecami, który narwał się przy nim komunista dostał porządnie po mordzie. Z ochotą naszej ciągle doliły i na każdym kroku stawał po naszej stronie. Niedługo był jednak naczelnikiem, wygrząli go N.K.W.O.-ciści. gdy odchodził od nas, to plakał jak dziecko. Był dobrym człowiekiem który miał się Mielnickim, chciałbym go kiedyś spotkać.

Każdona naczelnika pogorszyła nasze warunki. I co do norm to dwie były winy i po naszej stronie. Robić więcej jak woły. Ludzie którzy powinni dać przykład jak powinien postępować jeniec w niewoli nie dorosły do swego zadania i 20 lat daramo jedli polski chleb wojskowy. Panowie sierżanci i starsi sierżanci to ci którzy byli na dwóch posadach w Polsce zostali oczarowani przez rubla i pieniemy kociob (widziano kilo chleba.) Pan sierżant Surnik wykonywał po 400% normy (jak mogli jej nie powiększać?) to teraz wiekroli i normy były coraz to wieksze. Takż rozw. stachanowcy zarabiali po 60 rubli na 14 dni. Bielińskie nawet doszło często dawali nową. Później nawet organizowali świątlice, gdzie było garety w jeryku polskim i mogliśmy coś nieco dowiedzieć się ze sieriąta. Kiedy tym byliśmy prawie rok i dopiero przy koncu grudnia wywiezli nas do Hermannówki teli kolo Lwowa.

7.) Konwojeni odnosili się do nas różnie, wiadomo są różni ludzie. Opowiadaliśmy im jak było u nas w Polsce i wielu z nich zniechęciło się skutek tego do oczystego raju. Pamiętam dwóch morowych chłopaków z Moskwy którzy po cichu nam mówili

że jak powstanie Polskie to zostanie u nami. Orginalny ten był sposobem badania N.K.W.D. Skrytką mówiąc tak badali. Budź mnie w rocy i wstąp do kancelarii. Siedzę w niej przy stole N.K.W.D. w stopniu lejtanta na stole leży nagań. Kanie mi siedzieć. Siedział na krzesle i ciekaw. Miła minuta jedna, druga, piątnasta a ten milicy. Hrescie wraca się do mnie i cedząc słowa pyta po nosyjsku w jakich byłem oborach. Wymieniam mu je po polsku. A w Gnieździe wie co wy robili pyta mnie dalej. Chodziłem na robotę, a kiedy Kochota i Łukowskiego? Tratem Oni skarzyli się wy byli głównym organizatorami do podkopa w Gnieździe. Co wy na to? Organizatorem nie byłem i podkopa ten nie robiłem. A po czemu? Nie chciałem uciekać, a jakbym chciał to bym poszedł wprost przez druty. No żadno. A kto działał ten podkopa? Niewiem. Nie wiecie? Niewiem i tak kilka razy pytanie i odpowiedzi się powtarza, wracając znów do mnie to i mówię. Niewiem, a gdybym wiedział to bym wam nie powiedział. Milicy, wracacie cedzie, a po czemu? Bo jestem Polakiem a Polak ma swój honor. Zl Spojrzał na mnie ze zdrowie niem potem rępał się nagań zaklat ordynarnie i brzydzy rosnąc zastrelki. No ale nie strzelaj. Hrescie gryzniec broni i warzy. Na sybir jak szabaka ujedziecie. Trwało chwilę a wracając kierunek wyjść. Przyjemność taka spotykała mnie dosyć często. Co do kier sto siedziałem ogólnie 62 dni w karciu a tak zwany „stratywny pojazd” dostawałem za wyjątkiem Gnieździa praktycznie rausze. Propagande sowieckie nie wprawiały jui w Rózmy. Przybyły do oboru dwie dosyć żadne dziewczyny i rzeczywiście mówią ale nie skonczyły gdyż znamy je wygwizdali. W Gnieździe wpadli nam roli „politrunki” zarmaczane mieli on tam np. L.V. pogawędką antyreligijną Główów co innego jednak nagadane żadnych nie robił bo co pierwszym razem wiedział go wygwizdali.

8.) Somoc lekarska wśród nich ograniczonych zatrudnieni szwankowscy umarli w oborze tylko 1. zabitych zostało kilku. Narwiski nie pamiętam. Na wosanie jako lekarze zarządzają obecny Szef San. w f. dyw. dr. Mierynski dr. docent z Wilna Kraszewski i dr. Kon z Warszawy. A wielu naszych trafiło portkami, i choć byli tacy nawet w stopniu majora obowiązków swoich jako Polacy lekarze nie opełnili. Do końca z lud. cyw. była ciągle co się działo w śmieci znamy wiedzieli. Po wybuchu wojny zostałem wyznaczony do Stanisławskiego gdzie wstąpiłem do Armii Polskiej.

st. szef. H. Kowalewicz